

Pailazo gehiago, polizia gutxiago

Miren AZKARATE
BADIOLA

Lerroburua Igor Elorzak Twitterren idatzitakoa da eta baimena emango didalakoa jarri dut, ezin hobeto baitatorkit gaurko lerroak titulatzeko. Honezkero jakingo duzue Porrotx eta Ertzaintzari buruz izango direla hurrengo hitzak. Zaila zait hunkitu gabe idaztea gaurkoan, zaila eta ulertezina egiten baitzait 2024an, bizi dugun testuinguru politikoan, horrelakoez hizketan aritzea. Zaila, sortzen didan amorrua hitzetan jartzea.

1987. urtean hasi zen Joxe Mari Agirretxe *Porrotx* izaten, eta orduz geroztik, besteak beste, 400 abesti oparitu dizki-

gu gure hizkuntza maitean. Ordura arte pailazo batek ireki ez zigun mundu bat ireki zigun haur ginenoi, koloretako mundu bat, gai ezberdinez ikasi eta hitz egiteko abagune bat (heriotza, minbizia, aniztasuna, giza eskubideen defentsa...). Sentitu, pentsatu, ekin! Hor zegoen eta hor dago guztiaren gakoa! Ordura arteko kaka-puzkerra-pixa umoretik atera gintuzten euskal hiztun ginen haurrok eta hori oso arriskutsua zen.

Espainiatik etorri da agindua, baina Euskal Herrian egikarituko da, beti bezala haiek A esan eta hemengoek MEN egiten baitute. Betiko leloaren betiko le-

loa: kasko gorriak VS sudur gorriak. Nire galdera zuzenean Ertzaintzan sartzen ari diren gazte abertzale -eskuinekoak eta ezkerrekoak- horiei zuzenduta doa: nola sentitzen zarete jaio zinetenetik soinu-banda izan duzuen abestien pailazo hori ikertzen ari zaretela jakinik eta agindua emango balute atxilotzera joanez? Zer eta nola azalduko diezue ikus-kizunetara eramaten dituzuen zuen haurrei Porrotxen delitua zein den? Elkartasuna ez da delitua, ezin du izan, ez hemen, ez orain, ez inoiz eta ez inon!

Maite zaitut, Porrotx, pila pila pila patata tortilla! •

Lur-hargune diren emakumeak

Amagoia MUJICA
TELLERIA

Elektrizitatean, oso garrantzitsua omen da lur-hargunea. Segurtasuna ematen du, elektrizitateari eutsi egiten dio eta bidea erakutsi, ez dadin hor zehar alferrik galdu. Tira, badakit ez dela oso azalpen fina...

Askotan pentsatu izan dut hainbat gizonezko sonaturen lur-harguneak alboan dituzten emakumeak direla. Esaten da Eduardo Chillida ez litzatekeela iritsi zen tokira iritsiko alboan Pilar Belzunce emaztea izan ez balu. Are gehiago, haien seme bati irakurri diodanez, amak esaten zuen ez zituela zortzi seme-alaba, bederatzi baizik, eta lan gehiena bederatzigarren horrek ematen ziola, senarrak.

Gogora etorri zaizkit Gorriti eta Txaro, Xabier eta Lourdes, Mikel eta Mari-

sol... Niretzat sekulako deskubrimendua izan da emakume horietako batzuk gertutik ezagutzea. Senarraren itzalean egon diren arren, azkar konturatu naiz berezko argitasuna duten emakumeak direla, langileak, azkarrak, talentudunak. Eta itzalean egonagatik, haien argirik gabe gizonezko horien ibilbidea ez litzateke hain distiratsua izango. Bigarren lerroan egon dira lehen lerroko erabakiak hartzen.

Sorkuntzak askotan berekin dakarren askatasun desordenatuan –sortzeko beharrezkoa–, lasaigarria izan behar du lur-hargunea gertu izatea; lurrera tira egiten dizuna tarteka, lokatzetako kontuekin arduratzen dena, dentistaren hitzorduez akordatzeko dena. Emakume horien kementa eta pazientzia ezagutu

ondoren errazago uler daiteke gizonezko askoren arrakasta.

Akaso horregatik daude emakume gutxiago lehen lerroan, izan sortzaile edo politikari, batek lasai eta aske hegan egiteko beste batek sokari heldu behar diolako lurretik, bigarren lerrotik.

Aurrekoan eliteko emakume kirolari bati entzun nion puntara iritsi dela etxekeok “lagundu” diotelako. Ama ere bada eta amatasun horretan bidaide izan duenaren bultzada nabarmentzen zuen. Orain albiste hori da; emakume batek urrun hegan egiteko lurraren paretik sokari eusten dioten gizonezkoak badaude. Eta albiste da oraindik salbuespena delako.

Baina lur-hargune diren emakumeak betidanik existitu dira, eta lanbide eta alor guztietan, gainera. •